

ΛΟΙ.

Είχε

μια θηλυπρέπεια. Στις κινήσεις και τους τρόπους. Ακόμη και η φωνή του δεν θύμιζε αγόρι. Έτσι γεννήθηκε. Ψυχή όμορφη, παιδί γεμάτο όνειρα και άνοιξη στα στήθη. Το βαροχειμωνιάζουν όμως καθημερινά όλοι εκείνοι οι «φυσιολογικοί» που όζουν θάνατο στα μάτια. Που κρίνουν και κατακρίνουν, δικάζουν και καταδικάζουν, ακόμη και στο όνομα του Θεού, δίχως συστολή στα χείλη.

Στην οικογένεια κλαίνει κρυφά τα βράδια. Του επιτίθενται και ντρέπονται για εκείνον. Οι φίλοι λυπούνται τους γονείς του. Άλλοι μιλούν για κατάρα του Θεού. Στο σχολείο τον κοροϊδεύουν, τον χτυπάνε και τον απομονώνουν, ως μίasma και βδελυρό.

Μα αυτός είναι μονάχα ένα παιδί που σε τίποτε δεν έφταιξε. Είναι μόνο μια ψυχή, που ζητάει ότι ζητάμε όλοι. Την αγάπη και την αποδοχή. Μα η ζωή κι οι άνθρωποι πόνο και χλεύη τον κερνούν.

Μονάχα μια κοπελίτσα, από ολο το σχολείο θέλει την παρέα του. Τον αποδέχεται και τον αγαπά. Κάθε πρωί συναντιούνται στην πόρτα του σχολείου και μέχρι να χτυπήσει το κουδούνι κάνουν βόλτες με το αναπηρικό καροτσάκι της, και ο ουρανός κερνάει φώς σε εκείνους που πόνεσαν και αγάπησαν πολύ...

Πηγή: [.facebook.com](https://www.facebook.com)